

rum Institut, som klart viser, at der er en stor stigning i antallet af sygehusinfektioner.

Jeg vil egentlig gerne spørge, om hr. Hans Andersen ikke synes, at det lyder lidt underligt, når han siger, at vi er kommet rigtig godt i gang, når vi kan se, at det er blevet meget, meget værre fra 1999 og indtil nu?

Jeg vil også gerne spørge, om hr. Hans Andersen ikke kan bekræfte, at de mål og standarder, som hr. Hans Andersen omtaler, foreligger nu, og de er ikke udarbejdet af hvemsomhelst. De er udarbejdet af de 100 ypperste folk inden for hygiejneområdet for midler fra Sundhedsministeriet og i samarbejde med Dansk Standard og Statens Serum Institut. Så de mål og standarder, hr. Hans Andersen taler om, ligger der jo allerede nu. Hvorfor går vi ikke i gang med det?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Fru Lone Møller spørger, om det, hvis der er nye tal på vej, der viser noget andet, ændrer min holdning til, hvordan og hvorledes vi skal gribe det her an. Det gør det sådan set ikke, det ændrer ikke min holdning. Det her tror jeg på er den bedste måde, hvorpå vi kan få nedbragt antallet af patienter, der får infektioner ved at ligge på sygehus, nemlig at vi tager fat nu, får opstillet nogle krav til, hvad man skal leve op til ude lokalt og så sikre os, at de lokalt på de enkelte sygehuse bliver målt på det, de gør i hverdagen.

Kl. 14.50

Det er netop derfor, at tallene er så vigtige, at gennemsigtigheden og åbenheden er vigtig, og det synes jeg er det, der kan være med til at presse det her op og få mere tempo på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Det er jo dybt deprimerende gang på gang at fremsætte et forslag, som klart kunne give forbedringer for mange tusinde patienter om året i det danske sundhedsvæsen, og så opleve, at man holder festtaler om, at man er godt i gang, samtidig med at forlydender siger, at tallene for infektioner i sundhedsvæsenet er stærkt stigende. Alligevel er der ikke et flertal for et sådant forslag.

Det er næsten uforståeligt, og som der blev sagt med et lille, overbærende smil fra sundhedsministerens side: Det er jo ikke første gang, det her forslag er fremsat. Han kunne også have

sagt: Det er heller ikke anden gang. Nej, det er tredje gang. Men det er jo ikke ensbetydende med, at forslaget er overflødigt, tværtimod.

Hvis man har fulgt lidt med i januar måned i de artikler, hvor Ekstra Bladet – meget flot – har beskrevet forholdene, så er det en katastrofe, sådan som hygiejnen er i det danske sundhedsvæsen. Det er ubegribeligt, at man som politiker kan se sig selv i øjnene i spejlet og ikke gøre noget ud over at blive ved med at komme med budskaber om, at vi er ved at lave en kvalitetsmodel, at vi går meget op i at offentliggøre nogle sammenlignelige tal, så borgerne kan føle sig trygge. Man kommer på intet som helst tidspunkt med nogle bud på, hvordan pokker vi kan komme det her svineri til livs, sådan at vi kan sikre, at patienter i dagens Danmark ikke skal blive mere syge af at komme på sygehuset.

100.000 mennesker bliver i dag syge af at ligge på sygehuset. Mig bekendt kommer man på sygehuset for at blive rask og ikke for at blive syg. Ydermere kan man frygte, at tallene er meget højere, idet infektionerne for en stor del af patienternes vedkommende først bryder ud i det øjeblik, patienterne er udskrevet. Dermed er det deres praktiserende læge, der skal behandle og indberette.

Nogle har meget stor tiltro til, at de praktiserende læger indberetter. Det vil jeg også meget gerne have, men jeg tror ikke på, at de måske lige nøjagtig husker at få indberettet alle, der kommer med en infektion, og får det sat i relation til, at den måske hænger sammen med en sygehusbehandling.

Jeg synes ganske enkelt, at det er en katastrofe, at vi ikke kan få vedtaget det her forslag. Det er endnu mere surrealistisk, at vi ved sidste behandling oplevede, at der rent faktisk er et flertal i dette Folketing for dette forslag.

Det kan godt være, at man ønsker stjerner og smileyer, og hvad ved jeg. Det vil Socialdemokratiet til enhver tid være med til at stemme for. Blot vi kan få nogle forbedrede forhold for de danske patienter, og vi kan komme det svineri, der er på de danske sygehuse inden for infektionsområdet, til livs, er vi parate til at vedtage hvad som helst. Derfor har jeg en forhåbning om, at man denne gang tænker sig lidt mere om og måske tænker på patienterne frem for at få offentliggjort nogle tal i en eller anden portal.

Jeg appellerer virkelig på patienternes vegne til, at man stemmer for det her forslag. Vi kan sætte det i værk i løbet af 2 måneder. Det vil koste et ganske ubetydeligt beløb i forhold til,